

Titova Jugoslavija živi

Bolečina, ki nas prežema ob izgubi največjega človeka naše revolucije, je neizrekljiva. Toda Tito nam zapuščča z vsem svojim življenjem in delom revolucionarno sporočilo, ki je tako zavezujoče, da je sleherniku med nami jasno, kako bomo šli naprej po poti socialistične, samoupravne, neuvrščene in neodvisne Titove Jugoslavije. Zato se ob težkem slovesu ponovno zavezujemo: nikdar ne bomo skrenili s Titove poti.

Titovo življenje se je končalo, ostaja socialistična, samoupravna, neuvrščena Titova Jugoslavija, ostajajo ljudje, ki so trdno in enotno odločeni braniti, kar so si prav tako enotno priborili in ustvarili.

Hvala in slava velikemu človeku, komunistu, strategu, revolucionarju, humanistu in državniku, slava heroju Titu!

Z njim smo in z nami je, kot je bil vsa dolga leta svojega velikega, plemenitega življenja. Bolj kot kdajkoli doslej velja:

**MI SMO TITOVI —
TITO JE NAŠ!**

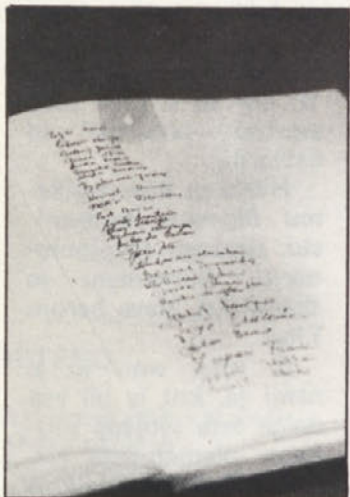
Z njim smo bili za časa njegovega velikega življenja, z njim ostajamo neločljivi povezani za vse večne čase. Bratstvo in enotnost bomo obvarovali kot eno najbolj dragocenih pridobitev socialistične revolucije!

V naših srcih bo tovariš Tito živel večno, kot naša domovina

Globoka bolečina se je zazrezala v naša srca. Bolj kot kdajkoli doslej smo se ovedli pomena besed, zlitih v eno samo misel „TITO – TO SMO MI“, ki jo že skoraj štiri desetletja pišemo na prapore bojnih in delovnih brigad, na zidove tovarn, šol, vojašnic.

Kako zelo je postalo ime TITO pojem za naše pridobitve, za naša hotenja in za našo bodočnost, se je pokazalo v dnevih zdravljenja maršala TITA v kliničnem centru v Ljubljani, dnevih polnih zaskrbljenosti, ko smo bili vsi eno v eni sami želji: da bi nam čimprej okreval in nas še naprej vodil po poti, ki smo ji že dolgo tega vzdeli njegovo ime.

Na tisoče pisem in brzojavk iz vseh krajev naše dežele in iz

Podpisi naših delavcev v knjigi žalosti – v spomin na 4. maj 1980

vseh okolij, z vseh poldnevnikov sveta so pošiljali v času zdravljenja mladi in stari, delavci in kmetje, dijaki in vojaki, ugledni državniki, ugledni borci naprednega sveta, z neizmerno ljubeznijo in spoštovanjem z eno samo vročo željo: ozdravi nam, tovariš TITO! To ni bil le dokaz velikega spoštovanja do velike osebnosti. To je bila tudi potrditev velike veljave njegovega dela in neprecenljive vloge, ki jo je imel v sodobnem svetu TITO in njegova Jugoslavija. In ko je bil TITO v bolnišnici, ko je bolezen priklenila to močno osebnost in ko so se zdravniki borili, da bi nam ga ohranili – TITO ni miroval; ostal je še naprej borec za mir v svetu in sožitje med narodi. Njegove poslanice, ki jih je, čeravno težko bolan, odposlal državnikom sveta, so v svetu doživele veliko odmevnost in odobravnje.

Če bi se vse misli in želje, ki so bile izrečene v tisočih pismih in brzojavkah, ki jih je TITO v času boleznij prejel v kliničnem centru uresničile, bi TITO večno živel, tako kot so večna njegova dela za delavski razred in za humane odnose v svetu. Vendar, človek je umrljiv in TITO je bil samo človek – njegovo čuteče plemenito in junaško srce ni zdržalo. Vest, da TITA ni več, je zagrnila v žalost vse narode in narodnosti Jugoslavije, vse napredne ljudi sveta.

Njegovo bolezen so skušali

izkoristiti tudi naši nasprotniki, naši sovražniki; navedli so prav vse, da bi nas zmedli, da bi vnesli med nas nemir. Hoteli so nas prestrašiti in nas narediti šibke. Toda tako kot vselej doslej je tudi ta njihova namera spodletela. TITO nas namreč ni le naučil osvajati revolucionarne pridobitve; naučil nas je tudi, kako naj jih varujemo, kako naj jih bogatimo.

Zato so tudi ničeve vse špekulacije, kaj je bilo prej in kaj bo sedaj, ko TITA ni več. Smo namreč to, kar smo hoteli biti: svobodna TITOVA, socialistična, samoupravna in neuvrščena proletarska država,

Dragemu tovarišu predsedniku – naš zadnji pozdrav . . .

trdna skupnost narodov in narodnosti Jugoslavije.

TITO nam je dal moč v času narodnoosvobodilnega boja, v času izgradnje, uvajanja samoupravljanja in v opredelitvi za politiko neuvrščenosti. V nas je moč, da bomo vztajali tudi vnaprej in čvrsto hodili po njegovi poti.

Zato smo TITU hvaležni, zato bo TITO v naših srcih živel večno.

Delavci NOVOTEKSA

Žalni zbori delavcev Novoteksa

Z udeležbo, kakršne ne pomnimo v zgodovini naše delovne organizacije, smo delavci NOVOTEKSA v preteklih dnevih počastili spomin na nepozabnega prvega predsednika naše republike, tovariša Josipa Broza Tita. Trajen spomenik je njegovo življenjsko delo: neodvisna, socialistična, samoupravna in neuvrščena Jugoslavija. Dograjevali ga bomo kot dediči njegovega velikega ustvarjanja.

To smo sklenili na zborih, ki so bili:

v NOVEM MESTU – 5. maja 1980: za I. izmeno ob 9. uri, za II. izmeno ob 14. in za III. izmeno ob 6. uri naslednji dan;

v METLIKI – 5. maja 1980 ob 6. uri za I. izmeno, ob 14. uri za II. izmeno in ob 22. uri za III. izmeno;

v TREBINJU: 6. maja 1980 za obe izmeni ob 14. uri.

Na VINICI so naši delavci počastili spomin na tovariša predsednika Tita 7. maja 1980 za obe izmeni na skupni komeemoraciji ob 14. uri.

TITO – naša preteklost in bodočnost

Umrl je tovariš Tito.

Četrtega maja 1980 je ob 15.05 v Ljubljani prenehalo biti veliko srce predsednika Socialistične federativne republike Jugoslavije in predsednika predsedstva SFRJ, predsednika Zveze komunistov Jugoslavije, maršala Jugoslavije in vrhovnega poveljnika oboroženih sil SFRJ tovariša Josipa Broza-Tita.

Česar smo se bali zadnje mesece, se je zgodilo: huda bolečina in globoka žalost sta pretresli vse Jugoslovane. Od srca do srca, od ust do ust slehernega našega državljana, delavca, vojaka in nekdanjega bojnega tovariša, aktivista, kmeta, izobraženca, slehernega ustvarjalca, dekleta in matere, otroka, pionirja in mladince je potovala šepetajoča bolečina: tovariša Tita ni več med nami.

Najgloblja žalost nas je ovila, za ljubljanim predsednikom Titom je zajokala vsa domovina. Kot v filmu smo v hipu obudili nanj nepozabni spomin. Zaživel je pred nami kot otrok in pastirček v rodnem Kumrovcu, sin Slovenke in zagorskega kmetiča, kovinarski vajenec in pomočnik, z 18 leti že član socialnodemokratske stranke Hrvatske in Slovenije. Od 1910 dalje je nepretrgoma sodeloval v političnih demonstracijah, delavskih stavkah in drugih oblikah revolucionarnega boja. Kot delavec je prepotoval naše in tuje kraje, bil ranjen in ujet na ruskem bojišču v Karpatih, bil borec enot Rdeče garde, od koder se je oktobra 1920 vrnil v Zagreb. Kot mlad komunist je neutrudno delal med delavci, bil zaprt, šel v ilegalno in znova v zapore. Učil in šolal se je na mednarodni leninski šoli v Moskvi, leta 1937 pa je prevzel najodgovornejšo nalogo v svojem življenju. Postal je generalni sekretar CK KPJ. Pripravljal je komunistično partijo Jugoslavije za bližajočo se vojno proti fašizmu. Leta 1941 je KPJ pod njegovim vodstvom dvignila zastavo revolucije, za njim pa so šli jugoslovanski narodi v svoj najusodnejši zgodovinski boj – za socialno in nacionalno osvoboditev.

Pod Titovim vodstvom so sredi boja rasli prvi odbori nove ljudske oblasti. Na dveh zasedanjih AVNOJ so zrasli pravni temelji nove Jugoslavije. Z njim vred smo prestali neutemeljene in krivične napade z leve in desne v prvih povojnih letih in preživeli tako politično kot

gospodarsko blokado naše domovine. Na pobudo tovariša Tita je ljudska skupščina FLRJ 26. junija 1950 odprla novo poglavje v socialističnem razvoju Jugoslavije na temeljih samoupravljanja. Josip Broz Tito je bil 14. januarja 1953 izvoljen za prvega predsednika naše republike in je po volji ljudstva ostal to vse do konca svojega plemenitega življenja.

Od 1954 je tovariš Tito polagal temelje načel za miroljubno aktivno koeksistenco držav, ki so se odločile za življenje brez prisile blokov, ki so začeli čedalje nevarneje ogrožati svetovni mir. Nenehno se je s KPJ in nato z ZKJ uspešno boril za zmago miroljubnega sožitja vseh naprednih sil na svetu. Večina držav in prebivalcev vseh celin sveta je pristuhnila tej novi politiki, se ji začela pridruževati in jo podpira naprej. Svet je že davno spoznal Titovo Jugoslavijo, jo spoštuje, ceni in upošteva.

Takšna je pred nami danes Titova življenjska pot in njegovo snovanje: bil je in ostal bo graditelj Zveze komunistov, nove Jugoslavije in gibanja neuvrščenosti. Njegovo ime označuje v enem samem tri neločljive pojme: izjemno osebnost, socialistično Jugoslavijo, nas vse.

Lani je ob odkritju bronaste ga poprsja svoje matere pred osnovno šolo v kozjanski vasi Bistrica ob Sotli dejal zbrani mladini in množici domačinov:

„Vidite, jaz sem moral delati že od svojega šestega leta pa vse do danes. Šel sem skozi vsa obdobja, skozi vse težave, skozi katere lahko gre človek. Preživel sem dve vojni. V prvi sem bil vojak in podoficir, v drugi pa sem poveljeval.

Vse sem si pridobil sam, sam sem se vzgajal in izgrajeval. To je bilo tisto, kar mi je dala mati...“

Tovariš Tito je 60 let krepil in vodil našo partijo, tri in pol

d desetletja je stal na čelu naše države. Pred dobrim letom je ob proslavi 35-letnice bitke na Neretvi dejal zbranim soborcem:

„Sicer pa lahko kdo zares vpraša: kako je mogoče, da ta človek v 87. letu še zmeraj hodi tako pokončno? Lahko vam odgovorim na to. V najbolj zgodnji mladosti sem stopil v revolucionarno gibanje. Revolucija pa terja vsestransko zavzetost, neutrudno delo, brez ustavljanja, in to človeka ohranja in ga tako rekoč nese naprej...“

Takšna je bila življenjska pot tovariša Tita, delavca, borca za novi svet, heroja vojne in heroja miru. Z njim smo zmagovali v vseh bojih za lepše življenje in svobodo ljudi. On nas je popeljal v enkratni boj za neodvisnost in enotnost države, bil je vodja vseh naših naporov za mir in sodelovanje med narodi vsega sveta. Za vedno bo zapisan v zgodovini sedanjih kot prihodnjih rodov, ki bodo pokončno nadaljevali njegovo pot.

Tovariš Tito živi naprej v srcih vseh ljudi naše domovine. Njegov svetel zgled nas bo vodil pri uredničenju vseh nadaljnjih nalog naše samoupravne socialistične družbe.

Enotni in neomajni ostajamo na njegovi poti. Tovariš Tito je bil, je in ostane eno z nami: poosebljenje nove Jugoslavije, naše domovine, nove družbe in nenehne ustvarjalne moči ljudskih množic, iz katerih je izšel in zanje živel do zadnje ure svojega velikega življenja.

Največji sin naših narodov, legendarni junak, poveljnik in državnik, prijatelj otrok in učitelj mladine, „državljan vsega sveta“, prvi vojak naše revolucije in povojne graditve, neomajen komunistični voditelj in najbolj priljubljen Jugoslovan živi med nami naprej. Bili smo in ostajamo njegovi.

Tito – naša preteklost in bodočnost. N. S.

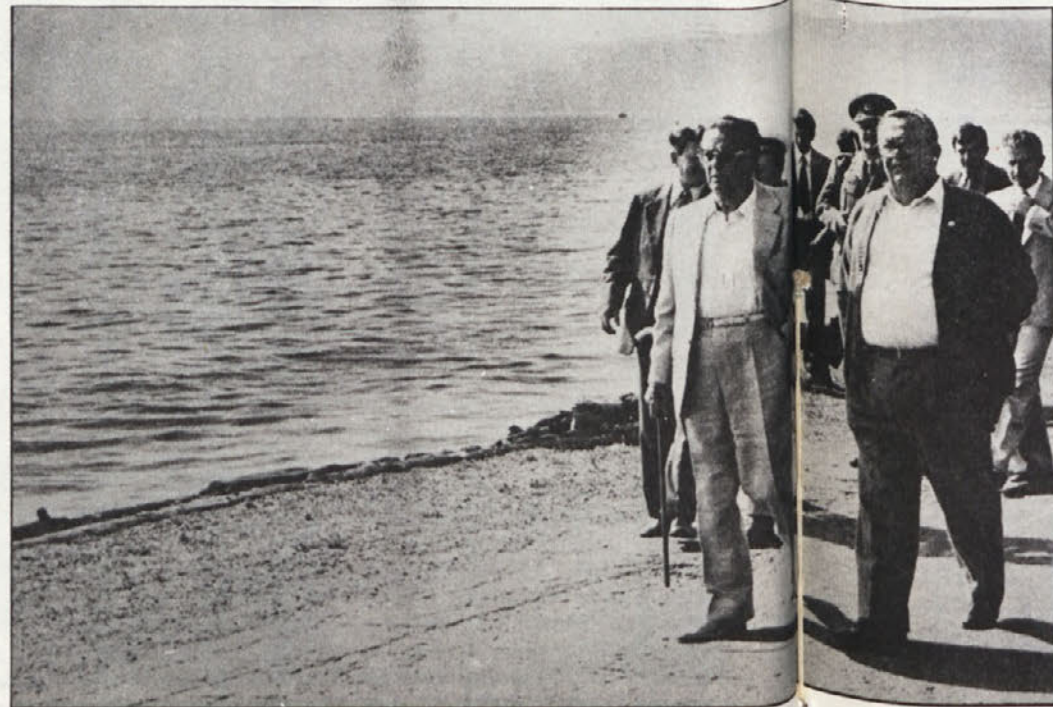
„Z Jugoslavijo ne bodo mešetarili...“

„Želimo, da bo vsakdo gospodar v svoji hiši. Ne bomo odvisni od nikogar... S to Jugoslavijo ne bodo mešetarili, ne bodo trgovali.“

TITO (maja 1945 v Ljubljani)

Tak bo za vedno ostal v našem spominu: pokazal nam je pot v človeka vredno življenje, skupaj z njim smo zgradili nov svet...

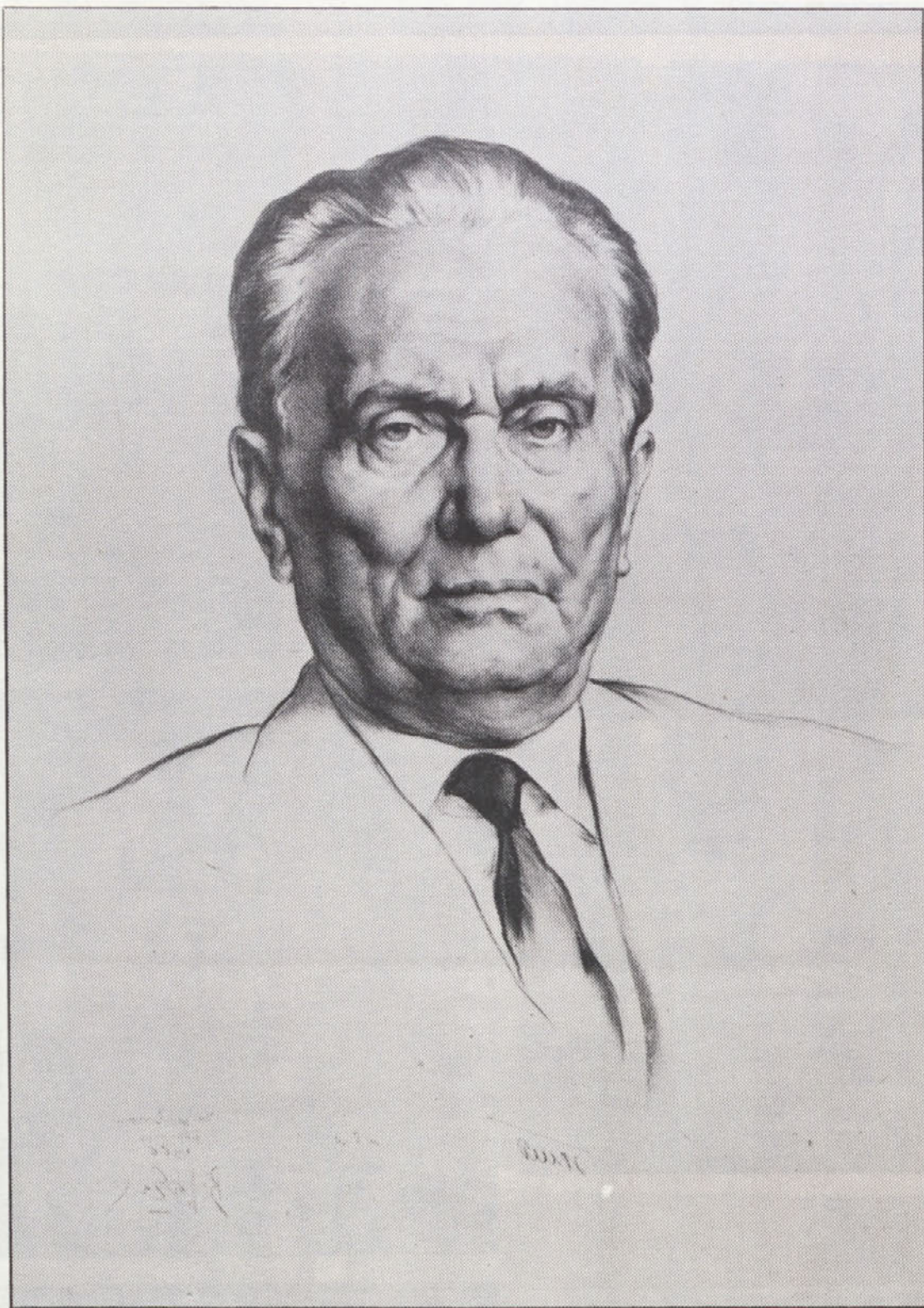
Tito — tak, kakršen bo ostal v naših srcih in spominu: za delovno mizo ali v priljubljeni domači delavnici, na obisku v tujih državah — pred Kremljem, na obali Bajkalskega jezera, na kitajskem velikem zidu, pa spet doma sredi mladine, pionirjev, s tujimi državniki in v minuti oddiha... Naš tovariš Tito.

Ljudstvo je hotelo postati gospodar lastne usode

„... Komunistična partija Jugoslavije, ki je veliko pred okupacijo opozarjala na naraščajočo nevarnost fašizma in se vsestransko pripravljala na obrambo države, je bila zmožna popeljati narode v oboroženo vstajo proti tujim fašističnim okupatorjem. V tem je dosegla uspeh zato, ker se je naša narodnoosvobodilno gibanje od prvega dne bojevalo z geslom narodne osvoboditve, bratstva in enotnosti ter uvajanja zares demokratične ureditve v novi Jugoslaviji, v kateri bo volja širokih ljudskih množic zares prišla do veljave. Ljudstvo je množično odhajalo v boj zato, ker ni želelo, da bi se vrnila stare razmere, ker se je dokončno prepričalo o izdaji buržoazije na oblasti, ker je hotelo čimprej pognati čez mejo vse okupatorje, ker je želelo preprečiti medsebojno uničevanje ljudstva in ker mu je KPJ od začetka odpirala pogled v prihodnost, ko bodo položeni temelji nove skupnosti enakopravnih narodov, v kateri bo ljudstvo gospodar lastne usode. Uspeh je dosegla zato, ker si je od prvega dne vstaje za rešitev enega najusodnejših in najpomembnejših vprašanj določila nalogo doseči enotnost med jugoslovanskimi narodi, hkrati pa tudi enotnost množic slehernega naroda posebej.

Narodnoosvobodilni boj je nosil s seboj svobodo, enakopravnost in bratstvo vseh narodov in narodnosti Jugoslavije, to je pa tudi ena največjih pridobitev naše revolucije...”

TITO (1978)

Božidar Jakac: JOSIP BROZ TITO (februarja 1966, Vanga na Brionih, sepia-kreda)

Vso našo ljubezen smo mu poslali tudi z letošnjo lokalno štafeto.

TITO – to smo mi

Z žalnih zborov delavcev delovne organizacije NOVOTEKS v Novem mestu, Metliki, Vinici in Trebinju so odposlali žalna pisma

– predsedstvu SFRJ Beograd,
– predsedstvu ZKJ Beograd in

– članom družine Josipa Broza Tita z naslednjo vsebino:

Delavci tekstilne tovarne NOVOTEKS se z globoko bolečino v srcu pridružujemo žalosti vseh Jugoslovancev. Bolj kot

kdaj koli doslej se zavedamo pomena besed: Tito – to smo mi.

Tito nas je vodil in učil, dal nam je svojo moč v času narodno-osvobodilnega boja, v času izgradnje in uvajanja samoupravljanja ter opredelitvi za politiko neuvrščenosti.

V nas je moč, da bomo vztrajali tudi naprej, čuvali pridobitve narodnoosvobodilnega boja in socialistične revolucije in čvrsto hodili po njegovi in naši poti. Zato smo Titu hvaležni, zato bo Tito v naših srcih živel večno.

Delavci delovne organizacije NOVOTEKS

Namesto cvetja

Na žalnih zbora delavcev NOVOTEKSA je bil sprejet sklep:

namesto cvetja na grob predsednika socialistične federativne republike Jugoslavije in predsednika predsedstva SFRJ, predsednika Zveze komunistov Jugoslavije in vrhovnega poveljnika oboroženih sil SFRJ Josipa Broza Tita se nakaže 10.000 din v sklad za podeljevanje Titovih štipendij.

TITO med nami

22. avgusta leta 1958 je kljub hudemu nalivu tovariš Tito obiskal graditelje avtoceste. V Ivančni gorici, Trebnjem, Novem mestu, Čatežu, Drnovem, povsod so ga pričakali brigadirji in prebivalci teh krajev in ga toplo pozdravljali. Tovariš Tito si je ogledal Otočec in prostore glavnega štaba mladinskih delovnih brigad. Otočec je obiskal predsednik Tito še leta 1963, prvega septembra, v spremstvu prvega sekretarja CK KPJ Sovjetske zveze in predsednika ministrskega sveta Nikite Hruščova, ter leta 1967.

TITO v Novem mestu

V Novem mestu je bil tovariš Tito 23. novembra 1958. Na Jankomirskem mostu pri Zagrebu je odprl avtomobilsko cesto, ki jo je zgradilo 53.323 brigadirjev. Ob enajsti uri pa je stopil na slavnostno okrašeno tribuno na novomeškem Glavnem trgu, kjer je govoril zbrani množici prebivalcev in brigadirjev. Izrekel je zahvalo in priznanje brigadirjem ter spregovoril o mednarodnem položaju. Po govoru je tovariš Tito odšel na kosilo v Kmetijsko šolo Grm, popoldne pa si je ogledal razstavo v telovadnici novomeške gimnazije, ki je prikazovala gradnjo avtomobilske ceste in življenje brigadirjev.

Tovariš Tito je še večkrat obiskal Dolenjsko. Kadarkoli je prišel, vedno smo Dolenjci pristrčno in navdušeno pozdravili dragega predsednika.

14. aprila 1952 je maršal Tito obiskal Dolenjske Toplice ob deseti obletnici ustanovitve prvih slovenskih brigad. Na veličastnem zborovanju je govoril več kot 250.000 ljudem, ki so se takrat zgnili na Dolenjsko z vseh strani naše domovine.

Preudarno in pogumno

Kadar lahko nekdo v svojem šestdesetem letu naredi tale obračun:

Celih štirideset let sem se bojeval na podlagi svojega moralnega prepričanja, videl sem mnogo dežel in mest, vojsk in vojn, civilizacij, družbenih sistemov in revolucij, za svoje življenje sem si služil kruh z delom svojih rok, bil sem jetnik in vojak, politik in organizator velikega množičnega gibanja za osvoboditev proletariata, začel sem vstajo proti slepi stihiji, v hudi in krvavi vojni sem očistil deželo tujcev, svoji domovini sem vrnil krivično odvzeto morje, otoke in mesta, osvobodil sem svoj narod razrednega izkoriščanja, postavil sem temelje socializma in danes vodim deželo iz njene zaostalosti med

civilizirane narode, potem bi ta človek lahko upravičeno rekel:

Opravil sem svojo človeško in državljansko dolžnost in prav bi bilo, da si odpočijem in oddahnem. Če je naša usoda, da smo del naroda, za katerega ni oddiha, saj smo se rodili v deželi, nad katero že stoletja divjajo hudi viharji, in če nam tudi takrat, kadar smo se za trenutek prebili skozi ogenj pokola, da bi znova zgradili požgano streho, znova grozijo požigalci z novimi požari in novimi umori, potem je to usoda vseh naših narodov, na čelu katerih danes stopa človek, ki je dopolnil šestdeset let, ki pa mu ni dano, da bi prenehal delati in se oddahniti.

Človek, ki je na čelu naše zgodovine sprejel boj za načelo

socialistične enakopravnosti med socialističnimi državami, ki se je v imenu socialistične morale in logike postavil po robu nasilju velesile, ki pametno in pogumno vodi ta boj pred vsem svetom, pred milijoni presenečenih oči, ta človek, ki mu danes v imenu socializma grozijo z vislicami, lahko reče mirno in zbrano: Zdravo! Bodi miren in vzvišen! Prepričan bodi, da nisi sam, ker se vsi zavedamo, da ne gre zate osebno, temveč za vse nas, za našo preteklost in za našo prihodnost.

Živel si in še naprej živiš življenje tistih srečnih smrtnikov, ki nikoli, niti en sam trenutek niso imeli razloga, da podvomijo o smislu svojega junškega in pametnega delovanja. Živel si celovito in harmonično, brez mrzličnega notranjega razkola in noben trenutek nisi podvomil o svojem temeljnem moralnem prepričanju, da je pot, po kateri hodiš, pravilna.

MIROSLAV KRLEŽA o
Josipu Brozu — Titu
(1952)

Naša največja pridobitev

Ponosni smo lahko na tisto, kar smo dosegli, to pa se ne kaže le v podatkih o materialnih proizvodnji in v statističnih indeksih. Našo največjo pridobitev pomenijo novi socialistični samoupravni družbeni odnosi, svoboda, humano demokratično ozračje in praksa v javnem življenju, možnost delovnega človeka, da odloča o pogojih in sadovih svojega dela ter razvija svoje ustvarjalne moči. T I T O (1978)

1. septembra 1963 je predsednik Tito obiskal Otočec in se vpisal v knjigo gostov.

Ni koščka naše dežele, kjer napredek ne bi pričal o veličini naše revolucije in o Titu kot mogočni, neutrudljivi sili te revolucije – povsod smo ga imeli radi, povsod bo ostal nanj večer spomin . . .

Z dejanji je uresničeval najvišji ideal socializma: človekovo srečo

Umrli nam je tovariš Tito! Titova socialistična, samoupravna in neodvisna Jugoslavija živi; njeni delovni ljudje ustvarjajo naprej kot dediči njegovega dela, ki je postalo simbol novega, pravičnejšega sveta, je na ponedeljkovi skupni seji vseh zborov slovenske skupščine med drugim dejal njen predsednik Milan Kučan in nadaljeval:

„S tovarišem Titom so narodi in narodnosti Jugoslavije izgubili sina, ki jim je skupaj z vrsto v revolucionarnih in osvobodilnih bojih delavskega naprednega gibanja prekaljenih revolucionarjev in bleščečih mislecev utiral pota, pota, po katerih so uresničili svoj davni sen, da svobodni in združeni na svoji zemlji sami odločajo o svoji usodi in o vsebini ter podobi svojega življenja. S svo-

jim delom in pronicljivo mislijo marksista in humanista je dal enkratni prispevek njihovemu boju za nacionalno osvoboditev, za njihovo socialno in kulturno preobrazbo in za postavitev trdnih temeljev, ki so njihove delavske razrede ter delavske in ljudske množice za vselej povezali v socialistično in samoupravno federativno skupnost narodov in narodnosti, v kateri na temelju samoupravljanja in družbene lastnine svobodno razvijajo svojo duhovno in materialno kulturo ter jo ustvarjalno in na enakopravnih osnovah povezujejo z dosežki človeštva in s silnicami, ki v protislovjih sodobnega življenja nosijo napredek in so znanilke enakopravnih odnosov med ljudmi, narodi in državami sveta . . .”

Tovariš Kučan je zatem pokazal na osvobajajoče silnice v številnih, za priznanje se bore-

čih narodih in državah, da so skupaj, kot nevrščeno gibanje, odločujoče spremenile podobo sodobnega sveta in pokazale realni izhod iz protislovij in spopadov. Nadaljeval je:

„Temu svetu je Titova Jugoslavija dala velik prispevek s svojim moralnom zgleodom, z načeli in vrednotami, ki jih dosledno uresničuje doma in za katere se je vselej pripravljena nesebično in ne glede na ceno zavzeti tudi v mednarodnem delavskem gibanju in svetovnem dogajanju sploh.

Izgubili smo tovariša, soborca in človeka, ki je pripadal vsem nam, ki je dajal vsem nam veliko več, kot je kljub veliki ljubezni in spoštovanju mogel dobiti povrnjeno. Dal je izjemen prispevek razvoju in vplivu socialistične misli in prakse pri nas in v svetu in tako z dejanji uresničeval najvišji ideal socializma, ki ga je tudi zanj, tako

kot za pred dobrim letom dni umrlega njegovega najožjega soborca Edvarda Kardelja in za njegove druge sodelavce, pomenila človekova sreča. To je za vse nas bogata dediščina, ki močno zavezuje naša bodoča ravnanja.

Josip Broz je sin enega od malih narodov Jugoslavije. S svojim delom je postal last vseh nas, postal je državljan sveta, postal je last vsega človeštva . . .”

Sožalja naših poslovnih partnerjev

Iz FRANCIJE smo 5. maja prejeli naslednje pismo:

DELAUCEM NOVOTEKSA!
Ob smrti Vašega predsednika, maršala Jugoslavije Josipa Broza Tita vam izrekamo iskreno sožalje.

FILATURES PROUVOST
MASUREL

Iz Nemčije pa smo od tvrdke Melinger prejeli naslednje sožalje:

Zelo spoštovane dame in gospodje!

Vaša dežela je s smrtjo maršala Josipa Broza Tita pretrpela zelo težko izgubo. Ob tej priložnosti bi radi člani firme Melinger vsem sodelavkam in sodelavcem Vašega podjetja k temu žalostnemu dogodku izrazili naše iskreno sožalje.

Želimo Vam, da bo delo, ki ga je opravljal Vaš dragi predsednik koristilo tudi v bodoče jugoslovanskim narodom in pripomoglo k nadaljnjemu boju za mir v svetu.

S tovariškimi pozdravi –
MEILINGER

Iz Nemčije

Spoštovani gospod generalni direktor s tem bi vam želeli izreči našo resnično iskreno sožalje ob smrti Vašega predsednika tov. Tita.

Z najlepšimi pozdravi firma
HEINCH – SOEMMER

GLASILO TEKSTILNE TOVARNE NOVO MESTO
NOVOTEKS

NOVOTEKS je glasilo tekstilne tovarne Novo mesto. Izhaja vsako zadnjo sredo v mesecu v nakladi 2500 izvodov. Glasilo ureja izdajateljski svet v sestavi: Hinko Šintler (predsednik), Danilo Kovačič, Mladen Radojčin, Martina Vidic, Mojca Peroci, Jana Jovič in Bojan Pureber. Glavni in odgovorni urednik: Danilo Kovačič. Uredništvo in uprava: NOVOTEKS, Novo mesto, Foersterjeva 10. – Časopisni stavek, filmi in prelom: DITC Novo mesto, TOZD Dolenjski list; tisk TOZD Tiskarna Novo mesto.

Naše delavke si ogledujejo fotografije iz Titovega življenja na razstavi v NOVOTEKSU